

Miljøverndepartementet
Pb 8013 Dp.
0030 Oslo

postmottak@md.dep.no

Hovedkontor og sekretariat:
Arbinsgt. 1
0253 Oslo

Juridisk og teknisk rådgivning

Telefon: 23 27 37 60
Telefax: 23 27 37 61

Bankgiro: 7874 05 57342

Deres ref.: 200901780-/JRI

Vår ref.:

Direkte telefon:

Oslo, 1. juli 2009

Høringsuttalelse til forslag til endringer i frilufsloven.

Vi viser til mottatt forslag til endringer i frilufsloven, datert 14. mai 2009, med høringsfrist til 3. juli 2009.

Vi finner mye positivt i endringsforslaget, men vil her konsentrere oss om de elementer i forslaget som vi oppfatter som negative i forhold til landets hytteeiere, som utgjør en meget stor andel av den delen av folket som utøver friluftsliv i slike områder som frilufsloven retter seg mot. Vi har snart 400.000 hytter i dette landet, og sier vi at det til hver hytte sogner 4 personer som alle ferdes mye i naturen, utgjør denne gruppen i alt ca 1,6 mill mennesker.

Som en helt generell betraktning vil vi bemerke at vi finner det uheldig at departementet ikke har funnet større plass i endringsforslaget til å lovfeste en utdyping av lovens eksisterende varsomhetsregler. Vi ser at departementet tar sikte på å utdype dette nærmere gjennom forskrift, men understreker at det faktum at man velger å gjøre det på denne måten vil kunne føre til at allmennheten vil anse varsomhetsreglene som mindre viktige. Gjennom de henvendelsene vi få til vårt sekretariat oppfatter vi at alt for mange folk, som ferdes i naturen, dessverre ofte er av den oppfatning at hensynet til eiendomsretten og privatlivets fred, gjennom frilufsloven er vedtatt å være av mye lavere rang enn hensynet til allmennhetens rett til å bruke våre naturområder. Dette fører ofte til konflikter f.eks. mellom hytteeiere og de som ferdes over- eller oppholder seg i hyttas umiddelbare nærhet.

Særlig er nok dette tilfelle i strandsonen der hytta ligger svært nær stranden. Folk som ferdes i slike områder synes ofte å ha den misoppfatning at det skal stilles likhetstegn mellom plan-og bygningslovens bestemmelser om rådgheitsinnskrenkningen som ligger i byggeforbudet, og frilufslovens faktiske grenser for ferdselsrett og rett til opphold/rasting. Vi ser det derfor som helt nødvendig at lovgiver nå slår et slag for bedre å understreke at det faktisk, selv etter at Høyesterett i dommer har fastslått at utviklingen de siste årene har ført til at eiendomsretten nok er blitt redusert i sitt faktiske innhold til fordel for allmennhetens rettigheter, fortsatt er slik at så vel eiendomsretten som privlivets fred er begreper med et innhold som må respekteres.

Vi er kjent med at mange borgere med hytter i strandsonen, som er lovlig etablert under et annet lov- og planleggingsregime enn vi har i dag, ofte er svært plaget av allmennhetens "nærgåenhet". Vi kjenner tilfeller der hytteeiere faktisk har sluttet å bruke hytta om sommeren p.g.a. disse problemene.

De generelle betraktningene vi her har brakt til torgs, fører oss over til et helt konkret forslag i høringsutkastet, nemlig at bestemmelsen om forbud mot telting nærmere bebodd hus eller hytte enn 150 meter nå foreslås tatt ut og brakt over til et upresist begrep om forbud mot å ”forstyrre beboerens fred”. Forbudet mot å *forstyrre beboernes fred* er det for så vidt ikke nødvendig å lovregulere i friluftsløven. Et forbud mot å forstyrre beboernes fred har vi allerede i straffeloven § 350, uansett om teltet settes opp 30- eller 300 meter fra hytta. Vi har forståelse for at det er vanskelig i friluftsløven å sette helt konkrete og lettoppfattelige grenser for skillet mellom hva som er lov og ikke, men det lovendringsforslaget som her er presentert, er i alle fall i denne sammenheng et klart tilbakeskritt. Til nå har borgerne, når det gjelder slik telting (og annen innretning for midlertidig overnatting) hatt en klar og grei regel å forholde seg til. Nå legges det opp til konflikter også når det gjelder dette. De merknader som høringsutkastet gir om dette endringsforslaget er etter den erfaring vi i Norges Hytteforbund har om dette spørsmål, i beste fall lite overbevisende. Hvordan i all verden skal personer i en konkret konfliktsituasjon forholde seg til at ”*det må bero på en helhetsvurdering hvorvidt beboernes fred forstyrres*”. Slik det er etter gjeldende lov, vil også all telting som etter en helhetsvurdering forstyrrer beboernes fred være forbudt uansett hvor teltet slås opp, men som en ”sikkerhetsbestemmelse” har man sagt at teltet i alle fall ikke må slås opp nærmere huset enn 150 meter.

Det er også i denne sammenheng viktig å ha i mente at de mest attraktive ”teltplassene” som blir brukt til korttidstelting i nærheten av hytter, uansett om disse ligger ved sjøen, ved fjellet eller i innlandet, ofte blir brukt mer eller mindre sammenhengende av forskjellige besøkende, kanskje hele sommeren. I slike tilfeller har hyttenaboene lite glede av at tillatelsen til telting bare går på inntil 2 døgn for hver enkelt. Vi har også fått rapporter fra medlemmer som kan fortelle om at de har opplevd mer enn å ha fått ”forstyrret sin fred” i slike sammenhenger. Foruten stadig å bli plaget av av leven og støy, må de, når teltgjestene har forlatt stedet, rydde opp i søppel og andre mer ufysiske etterlatenskaper.

Hyttefolket har faktisk også etablert et *miljø* som har krav på vern. Dette glemmer man ofte i dagens debatt om viktigheten av allmennhetens frihet.

Utover disse bemerkningene ønsker vi endringsforslaget velkommen.

Med vennlig hilsen

Gunnar Svendsen
Jur. kons. /NHF
Dir. tlf. 23 27 37 62